

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 19 мај 2018 01:06

На почетку свог излагања, посланик групе „Покрет за спас Србије-Нова Србија“ Ђорђе Вукадиновић још једном је напоменуо да он и његове колеге из посланичког клуба подржавају формирање ове комисије.

„Немам никакав проблем, бојазан, сумњу, резерве или страх од било каквих последица да подржим формирање ове комисије и да ту дилему ставимо ад акта. Исто тако, немам резерве ни поводом предлога да колега Лакетић буде на њеном челу и да предложи чланове. Ја сам пар јуче пута апеловао и верујем да ће он уважити моју сугестију да - без обзира на то што није у питању формирање скупштинског анкетног одбора, те нема формалну обавезу - ипак води рачуна да у саставу те комисије равноправно учествују и посланици из редова и власти и опозиције. Јер, на крају крајева, у време када се буде подносио извештај рада ове комисије, већ ће бити други састав парламента и можда и другачија расподела власти и опозиције“, рекао је он.

Ја подржавам највећи део дискусија који су се у парламенту чуле у ова два дана. Можда сам се чак и мало замерио неким својим колегама из опозиције, јер сам мислио да неколицина њих (не сви, далеко од тога) можда нису довољно пажљиво реаговали на ову осетљиву тему. Сматрам да се са сваке стране треба клонити политиканства када је реч о овој тако важној и осетљивој ствари. Свака наша одлука, директно или индиректно, има утицај на живот грађана – чега понекад, с обзиром на то како водимо ове дебате, као да нисмо довољно свесни. Али нарочито је овде потребно бити посебно осетљив, јер овај скупштински пренос прате и људи који су у међувремену оболели од малигних и других најтежих болести, или имају некога у породици ко је оболео, због чега су посебно заинтересовани за ову расправу.

Зато је важно да се овој теми приђе без сензационализма, без политиканства, као и без намере да се ствари заташкавају. И ми, посланици, морамо пронаћи ту меру, баш као и што ће комисија коју формирамо у свом раду морати да нађе праву меру – да се теми приступи отворено и храбро, да се не подлегне заташкавању и умањивању последица, с једне, нити драматизацији и јефтином сензационализму, с друге стране (па да испадне како је малтене сваки случај неке тешке болести повезан са последицама НАТО бомбардовања).

Овде и у јавности презентоване бројке обољевања и смртности доста варирају. Већином су алармантне, али су прилично различите и нису у потпуности сагласне, независно од тога да ли неко ове податке узима са жељом да драматично повећа, или да можда умањи последице НАТО бомбардовања. То је разлог више за формирање ове комисије. Посебно ће бити тешко тешко утврдити јасну узрочно-последичну везу између болести и бомбардовања. На крају крајева, и ја у својој широј породици имам случајеве оболелих од најтежих болести и, исто тако, озбиљну сумњу и индицију да то има неке везе са последицама бомбардовања.

Оно што је посебно забрињавајуће није толико сам проценат оболелих, мада и он јесте у порасту, али се тај пораст може тумачити на различите начине и оправдавати различитим узроцима, а не само бомбардовањем. Но, најгоре је то што је сваке године све већи проценат младих који оболевају од најтежих болести. И то је посао ове комисије.

Посебно сам апеловао да позив за учешће у раду комисије треба добију и институције и

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 19 мај 2018 01:06

појединци који су заступали оба става - како они који тврде и доказују да су последице огромне и тешке, тако и они који сматрају да последице нису тако велике

Када сам рекао да састав комисије треба да буде разнолик (а сам број чланова те комисије не би требало да буде ни превише мали, ни превише велики, рецимо негде између 7 и 10) посебно сам апеловао да позив за учешће у раду комисије треба добију и институције и појединци који су заступали оба става - како они који тврде и доказују да су последице огромне и тешке, тако и они који сматрају да последице нису тако велике. Узгред, многи од текстова аутора помињаних на овој седници који су доказивали тешке последице бомбардовања, а нарочито утицај осиромашеног уранијума, али и они други - објављивани су годинама уназад на страницама „Нове српске политичке мисли“.

Оно што на крају морам да кажем, као опомену и упозорење, са жељом да се варам и да ће да ме у том погледу будућност можда демантовати, то је да ипак остаје једна дилема око правих намера, мотива и последица ове иницијативе и ове наше дискусије. Комисија ће бити формирана, и то је у реду. Али, зашто баш сада и зашто не пре – мада се такође слажем и да је боље икад него никад. Но, чињеница је да је ова владајућа већина имала пет или шест година да то учини. И зато је, без љутње, легитимно питање: зашто се баш сада са тим иде? Додуше, вероватно је овај италијански извештај (извештај комисије италијанског сената) на неки начин подстакао и охрабрио такву иницијативу и то је нешто што је свакако добродошло.

Ипак остаје једна дилема око правих намера, мотива и последица ове иницијативе и ове наше дискусије

У сваком случају, ставови већине дискутаната из редова владајуће коалиције били су такви да би се, након свега што је речено, од њих морало очекивати извесно, макар минимално померање, да тако кажем „удесно“ - физички, овде у сали (десно од посланика владајуће већине у сали седе радикали), али и географски, па и политички. Јер, тешко је, и ја заиста то мислим, тешко је, драге колеге, мислити и рећи све то што је велика већина вас казала јуче и данас овде у парламенту, а остати на политичким позицијама које заступате и подржавате као владајућа већина.

Тешко је, драге колеге, мислити и рећи све то што је велика већина вас казала јуче и

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 19 мај 2018 01:06

данас овде у парламенту, а остати на политичким позицијама које заступате и подржавате као владајућа већина

Овде је појединим посланицима опозиције спочитавано, некада алузијама, а некада директно, како, малтене, подржавају бомбардовање, окривљују власт Србије за бомбардовање, геноцид и слично. Нећу никог да правдам, али морам вас подсетити да највећи НАТО лобисти у овој сали не седе у редовима нас из опозиције – већ у редовима владајуће већине. И међу вама и те како има оних који се залажу за улазак Србије у НАТО, или барем за најшире и најдубље могуће НАТО интеграције. На страну то што би, поштено говорећи, сада и оријентација према чланству у ЕУ морала да дође макар под знак питања, с обзиром на то да је мање-више реч о истим земљама које су нас бомбардовале, а које су чланице НАТО и, истовремено, чланице ЕУ. Јер, неће бити да нас је неко бомбардовао као чланица НАТО, али нас није бомбардовао као чланица ЕУ – од Немачке, преко Француске и Велике Британије, па до низа других које су истовремено чланице и једне и друге организације.

Морам вас подсетити да највећи НАТО лобисти у овој сали не седе у редовима нас из опозиције – већ у редовима владајуће већине

Ми ћемо резултате рада ове комисије чути и сазнати једног дана. Али већ сада бисмо морали да се суочимо с политичком последицом ове дискусије. А то је да је просто немогуће, после оваква два дана, да политика ове Владе и владајуће већине, може остати иста. Јер, би то било страшно недоследно и директно би побуђивало сумње да се све ово радило само из намере да се скрене пажња с неких других тема – да се заташка чињеница да се јуче у Софији најмање два пута председник Републике Србије руковао са председником такозване Републике „Косово“, припреме за потписивање „правно-обавезујећег споразума“ или нешто слично.

Било би страшно да формирање ове комисије ускоро прекрију прашина, рузмарин, снегови и шаш, односно да се испостави да је све рађено једнократно, ради неког јефтиног спољнополитичког или унутрашњеполитичког циља

Пише: Ђорђе Вукадиновић
субота, 19 мај 2018 01:06

Ја се надам да је у питању исувише озбиљна ствар да би се неко са тиме могао играти и да би све ово радио само ради пропагандног ефекта. И зато вам кажем, радо ћу се самокритиковати кроз годину или две дана, ако се испостави да сам погрешно. Али не бих волео и било би страшно да формирање ове комисије ускоро прекрију прашина, рузмарин, снегови и шаш, односно да се испостави да је све рађено једнократно, ради неког јефтиног спољнополитичког или унутрашњеполитичког циља.

Хвала.

(говор у Народној скупштини 18. маја 2008. током расправе о формирању Комисије о испитивању последица НАТО бомбардовања)

(НСПМ)